

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.3.2019

Druk nr 3210
Warszawa, 14 lutego 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 73. posiedzeniu w dniu 14 lutego 2019 r. uchwałę w sprawie ustawy

- o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

Przyjęcie poprawki Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-)Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 lutego 2019 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2019 r. ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. d, w pkt 7g po wyrazach „180 dni” dodaje się wyrazy „w dowolnym okresie liczącym 360 dni”;
- 2) w art. 1 w pkt 3:
 - a) w pkt 18a–18c użyty dwukrotnie wyraz „nazwę” zastępuje się wyrazem „nazwa” oraz wyrazy „podstawę prawną” zastępuje się wyrazami „podstawa prawna”,
 - b) w pkt 18d wyraz „nazwę” zastępuje się wyrazem „nazwa”;
- 3) w art. 1 w pkt 4 w lit. c, w pkt 8a w lit. i:
 - a) w tiret czwartym skreśla się wyrazy „i sprzeciwów, o których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,”,
 - b) dodaje się tiret piąte w brzmieniu:

„– sprzeciwów, o których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,”;
- 4) w art. 1 w pkt 32 w lit. e, w ust. 5:
 - a) w pkt 1 wyrazy „uczelnie akademickie, o których mowa w art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „uczelnie akademickie w rozumieniu art. 14”,
 - b) w pkt 2 wyrazy „uczelnie zawodowe, o których mowa w art. 15 ust. 1” zastępuje się wyrazami „uczelnie zawodowe w rozumieniu art. 15”;
- 5) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 22 pkt 2:

- 1) mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002”, zawierający adnotację „ICT”, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;
- 2) mobilność studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1, oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;
- 3) mobilność krótkoterminowa naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 156b ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w art. 156b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;
- 4) mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są

spełnione warunki, o których mowa w art. 169a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania z tej mobilności przez cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca na tym terytorium.”;

6) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawiadomienia:

- 1) jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej i zawierający adnotację „ICT” – o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,
 - 2) jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1,
 - 3) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,
 - 4) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 169a ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1
- które wpłynęły przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 22 pkt 2.”;

7) w art. 20 w ust. 3 wyrazy „, w części 42 – Sprawy wewnętrzne” zastępuje się wyrazami „w części”;

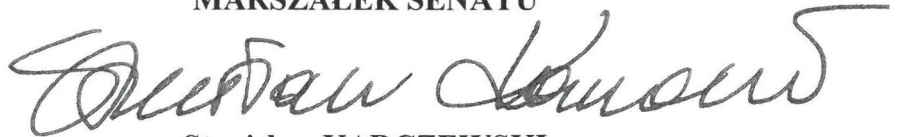
8) w art. 21 w ust. 3 wyrazy „, w części 42 – Sprawy wewnętrzne” zastępuje się wyrazami „w części”;

9) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 32 lit. e w zakresie art. 144 ust. 4–17, pkt 42 lit. e–i oraz pkt 52 w zakresie art. 157a ust. 6–18 i art. 157g ust. 5–17, które wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) pkt 4 w zakresie art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. h i lit. i tiret piąte, pkt 27 lit. d w zakresie art. 139n ust. 6–12, pkt 40 w zakresie art. 149b ust. 6–12, pkt 50 w zakresie art. 156b ust. 6–12, pkt 62 w zakresie 169a ust. 6–12 oraz pkt 79 w zakresie art. 430 ust. 2 pkt 6b lit. c, które wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2019 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 9 poprawek.

Poprawka nr 1 ujednocila przepisy ustawy o cudzoziemcach. Zgodnie z ustawą mobilność krótkoterminowa naukowca, to mobilność przez okres nieprzekraczający 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni (art. 3 pkt 7h ustawy o cudzoziemcach). Tymczasem mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca, to mobilność przez okres nieprzekraczający 180 dni, bez doprecyzowania, że okres ten może przypadać w dowolnym okresie liczącym 360 dni (art. 3 pkt 7g ustawy o cudzoziemcach). Poprawka koryguje niekonsekwencję przepisów.

Poprawka nr 2 ma charakter redakcyjny.

Poprawki nr 3, 5, 6 i 9 mają na celu prawidłowe wprowadzenie w życie ustawy. Zgodnie z art. 22 ustawy uchwalonej przez Sejm zasadniczy termin wejścia w życie ustawy to upływ 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy. W późniejszym terminie – po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia – mają wejść w życie przepisy, które dotyczą instytucji sprzeciwu wobec mobilności studenta i naukowca. Część z tych przepisów ma wejść w życie „w zakresie dotyczącym sprzeciwu” lub „w zakresie dotyczącym decyzji o sprzeciwie”. Przyjęta przez ustawodawcę formuła oznaczać będzie, że część z przepisów ustawy wejdzie w życie nie „w całości”, a jedynie w zakresie części nowości normatywnej dokonywanej w ramach jednej zmiany. Senat stoi na stanowisku, że rolą przepisu o wejściu w życie ustawy jest niebudzące wątpliwość określenie, od kiedy obowiązuje ustawa (jej poszczególne przepisy) rozumiane jako konkretne jednostki redakcyjne, a nie od kiedy obowiązują wyinterpretowane z tych przepisów normy prawne. Ustawodawca różnicując (wyjątkowo) termin wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy, powinien mieć na względzie zasadę zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, i tym samym musi wyczerpująco wymienić te przepisy, które mają wejść w życie w odrębnym terminie (tak aby adresat norm prawnych nie miał wątpliwości jakie przepisy go wiążą). W przypadku rozpatrzonej przez Senat ustawy ustawodawca obowiązek interpretacji, co do obowiązywania przepisów, „przerzucił” na ich adresata. W konsekwencji nie da się ustalić jakiej treści przepis obowiązuje w dniu wejścia w życie ustawy. Ustawodawca nie sformułował bowiem normy konwencyjnej o wejściu w życie przepisu (do czego jest jedynie uprawniony), a określił, że normy prawne

wyinterpretowane z przepisu o tym samym brzmieniu znajdą zastosowanie w dwóch różnych terminach.

Zgodnie z § 44 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej w przypadku, w którym zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy mogłoby naruszać jej spójność lub zmniejszać jej komunikatywność, a dana instytucja prawna (w przypadku rozpatrzonej ustawy instytucja sprzeciwu) ma mieć zastosowanie do zdarzeń lub stanów rzeczy zaistniałych lub powstałych od określonego dnia (w przypadku rozpatrzonej ustawy po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy), wyraża się to w odrębnym przepisie jednoznacznie określającym tę instytucję oraz te zdarzenia lub stany rzeczy. Poprawki Senatu realizują ten postulat.

Poprawki czynią też zadość § 56 Zasad techniki prawodawczej. W obrębie jednej podstawowej jednostki redakcyjnej zawierającej wyliczenie można sformułować część wspólną wyliczenia odnoszącą się do wszystkich punktów. Tymczasem w art. 22 ustawy sformułowano dwie niezależne części wspólne, odnoszące się do różnych punktów wyliczenia.

Propozycja poprawek, w konsekwencji powyższych zastrzeżeń Senatu, zmienia także brzmienie art. 18 ustawy. W brzmieniu uchwalonym przez Sejm przepis ten, po pierwsze, narusza § 56 Zasad techniki prawodawczej (w ramach wyliczenia formułuje część wspólną będącą jednocześnie wprowadzeniem do kolejnego wyliczenia) oraz, po drugie, odwołuje się do przepisów, które na dzień wejścia w życie art. 18 (30 dni od dnia ogłoszenia ustawy) weszłyby w życie jedynie w zakresie nie dotyczącym instytucji sprzeciwu (w zakresie dotyczącym instytucji sprzeciwu, zgodnie z ustawą mają wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia).

Poprawka nr 4 ma na celu zapewnienie właściwego stosowania przepisów ustawy. Zgodnie z rozpatrzoną przez Senat ustawą nowododawany art. 144 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach ma wejść w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia. Na podstawie art. 144 ust. 5 pkt 1 i 2 obowiązkowi zatwierdzenia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów nie podlegają uczelnie akademickie oraz uczelnie zawodowe, o których mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Tymczasem te ostatnie przepisy wejdą w życie dopiero z dniem 1 października 2021 r. W efekcie do tego dnia przepisy ustawy

o cudzoziemcach, bez wprowadzenia poprawki Senatu, odsyłałyby do nieobowiązujących jeszcze przepisów. Poprawka Senatu pozwoli uniknąć takiego „pustego” odesłania.

Poprawki nr 7 i 8 skreślają normatywnie zbędne przepisy powtarzające zasady wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów wykonawczych do ustawy o finansach publicznych. W opinii Senatu przepisy ustawowe dotyczące maksymalnego limitu wydatków związanych z wykonaniem ustawy nie powinny wskazywać konkretnych części budżetowych poprzez odwołanie do numerów określonych klasyfikacją budżetową przyjętą rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji części budżetowych.